



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

L Ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

multum acinis expressum non potest iure vocari vi-
num suis inter vina operaria numeretur. Tria eoz
genera. Primum decima parte aque quasi multi ex-
pressi sit et ita nocet et ita nocet et ita nocet. rur-
sus pelyo subiectis. Secundum tertia parte eius qd
expressum sit addita aque expressioz decocto ad ter-
tias partes. Tertium scibus vini expressum qd secatu
Lato appellat. Varro de vi. pa. Antiquae mulieres
maiores natu bibeant lozam. Dicta loza quasi loca
scina. Hec etiam leuia tenuia vina dicuntur. Plinius
lib. xxi. ait leuissimū vinūz celerrime inueterari. Idē
scribit tenue vinū minus alere: magis stomachū nu-
trire. Lato secatu appellat quod scibus vini expres-
sum est. Cū aqua misceri Staphisbium primum inue-
nit. Dilutū quoq; vinū dicitur aquatum.

Lorum prima pro. Nam loza habet o cor. pprie signi-
ficat corrigiā ex corio: et grecū est λωρον. Cū poni-
tur p cingulo. Poete balbēū Ceneris qui lectus
dicit lozū appellat. Loza etiā habenas vocamus et
retinacula iumentoz: conas quoq; ac volumina ex co-
rio bubalo quibus pugiles utebantur. Preterea que
cūq; ligamina loza dicit possunt et lozamenta ligamen-
ta etiam que ex talibus sunt. Hel. Postea videbam
Androdum et leonem lozo tenui reuinctū vbe tota
circū tabernas ire. Macro. Lozamento ligneo circū-
data edificij fundamentū nō dissoluet: ab hoc lozum
etiam pro corrigia accipitur qua homines verberan-
tur. Do. Loza apud veteres laura dicebantur: a lau-
ra triumphozū sub qua mos erat captiuos vinciri du-
ciz per pompā. Ideo autem vt conditionis remini-
scantur lozis ceduntur. Unde lozariū dicebantur qui
in scenciis fabulis parebant hīs qui ludis erant pre-
fecti: et vel vinciebant vel cedebant lozis iusti erant
vincire vel cedere. Lozozes quoq; lozarios voca-
tos inuenimus. Hel. Itaq; bi loquebant magistrat-
tanq; in scenciis fabulis qui dicebant lozariū. Itē lo-
ra dicunt corrigie quibus lecti et selle instruitur sup
quibus tormenta vel calcitre imponunt. Var. Mo-
uis lintibus loziz. Hinc etiā funiculus aureus argē-
teusque qui collo gestari solet lozū appellatur.

Lozarij. Vide in dictione Lorum.

Lozica penul. pro. a lozo fit et munimentū corporis:
quale in imperatozū antiquis status videmus: quia
lozis alligata sit. Quod si sit in numine: Regis idis
dicit. Habetq; in medio caput meduse. Nam vt in-
terpretat. Var. Et lozis de corio crudo pectoralia an-
tiqui faciebant. Proprie vulgariter dicuntur barde:
vt sunt equoz: et scuta grecoz non aut sunt quas vul-
go pangerias vocat: quoniam postea Galli succiderūt
et ferro sub id vocabulū ex annulis ferream tunicam.
Lozica in edicij est quoddam quasi sepimentum et
veluti peribolus que nos tuetur a lapsu.

Lozica as: lozicam induo. Cū lozicatus lozica indutus
Plinius. Dor vbi pluribus eodē modo se corijs lo-
ricauit in dimicatione pergit. Lozicatio apud iurisco-
sutos accipitur pro ornatu domus specioso ac velu-
ti rectorio que impense sunt voluptarie. Huius ver-
bi compositū est dilozico de quo alibi.

Lozicula diminutiū a lozica qd etiam in re militari si-
gnificat pugnatiū obidentū. Solent em obseiores
vstra teli iactū fossam facere qua nō solū vallo et ludi-
bus sed etiā turriculis instruit: vt eripentibus ex ci-
uitate possint obsistere. Quod opus lozicula vocat:
vt est apud Ceterium et Lesarem.

Lozipes edis: penul. cor. qui pedem in modū lozi tortū
habet. Juue. Lozipedē rectus derideat ethiopē albū
id est qui quasi lozo pedem ligatū habet claudus na-
tura vel casu factus.

Lozium: vina a diluendis corporibus appellatur. Est
em totius corporis lozio sicut vina ab vniūz verbo

descendit. Sue. Reprehendēti filio tito qd et vine ve-
ctigal cōmentus esset: pecunia ex prima pensione ad-
mouit ad nares scilicetans num odore offenderetur.
Et illo negante. Et qui inquit e lozio est.

Lotos et lotis idis propriū nomen nympe neptuni fi-
lie: que priapū fugiens in arborē sui nominis cōuer-
sa est. Ouid. libro. i. meta. Annicolesq; simul salices et
aquatica lotos. Hec arbor vt scribit Plin. insignis est
in Africa quā vocant celtim tam dulci cibo: nā myr-
tū modo bacchas fert: vt nomen etiam genti terręz
dederit nimis hospitali aduenarum obliuione patrię
Ligno color niger ad tibiariū cantus expertur. Qua-
re et a poetis pro tibia ponitur. Quidā arbitrantur
esse eam arborē quā romani Cisticolum dicunt. Est
etiam eodem nocte herba in egypto: quā Homerus
inter herbas subnalcetes deozū voluptati primam
nominauit. Hec recedentibus aquis nili prouenit si-
milis fabę: in cuius capite fructus est papaueri si-
milis intus grana cū milis et q incolę faciūt panem.
Cū Plin. lib. xxi. Qui arborē tantū lotū putat. Ho-
mero auctore argui possunt. Vb hac scita fit lotome-
tra ex cuius femine simillimo porri sunt panes in egypto
pro a pastorib: maxime aqua vel lacte subacto. Est
et alia lotos quā multi trifolium dicit. Itē alia lotos
agrestis in libia basta duobus cubitis longa: ramos
plurimos pierens. Quidā etiā loton milū vocant.

Lothophagi populi in Aethiopia: apud Syrtis a loto
nomen sortiti qui ex loto arborē vicitant: cuius fru-
ctus sunt magnitudine fabę colore croci quoz abus
tam dulcis est vt aduenis incutiat patrię obliuionez.
Cū cū Glyssis locū delati fuissent in Aethiopia et quā-
stasent vir inde adducti sunt. Home. lib. viii. odyss.
ουλεαρα λωτοφαγοι μηλορθε εραροισιγ ο-
λεθρον ημεροισ αλλασ φιλοσ αρλωσιδ
παγασθαιτων λειοσι λωσιδ οφαγοι με-
λην δεα καρπορ ουκεσι απαγγιλαι παλιρ
ηθελερ ου δε πρεσθαι αλλασουρ βουλορσι
μεσων λρασθ λωτοφαγοισ λωτορ ερεπτο με-
ροι μερε μερροσ του τελαθεσθι.

L Ante V

Lubicus a um: pe. cor. quasi labricus: proprie lubricus
locus dicitur in quo quis nequit consistere qualis est
terra glaciata. Virgi. Lubrica conuoluit sublato pe-
ctore terga. Et sese opposuit salio per lubrica surgēs
Inde figurate adolescentia lubrica dicitur que facile
labitur. Lubricos oculos dixit Cicero: id est mobiles
sicut dicitur pes lubricus qui est in lubico. Plicis lu-
bicus dicit qui labif dum tenet.

Lubrico as: lubricū facio. Juue. Qui lacedemonio pi-
tissime lubricat orbem.

Luce boues: siue lucane boues dicti sunt Elephati. Cū
de in dictione Elephas.

Luca: ciuitas thusciz: a qua lucenses dicuntur: qui in ea
habitant: aut qui in ea orti sunt.

Lucani populi dicti sunt qd ea regio sita est ad partem
stelle lucifere: vel qd loca erbera sint. i. multe lucis.
Hel a Lucilio duce: vel qd primitus in luco cederent
Hinter calabros et apulos sitū sunt et a fabiis orti.
Eozū regio lucania: que nūc principatus dicitur. In
ea est pestum oppidum et Elea vbs. Lucania et pet-
lis metropolis. Doza. Lucanus an appulus anceps
Est et Lucanus a um: quod ad lucem prinet: aquo an-
telucanus a um. Inteluco et antelucor.

Lucanus nomen propriū poete.

Lucanica genus saracimnis ex porcinis carnibus a lu-
canis populis primū inuenta. Var. filia picene ve-
nio lucanica porce. Pulchris hinc niuis grata color
na datur.

Luce charitatē esse nemo est qui dubitet. Quā autē dicit
B 4

clara est quædammodi nox obscura: possit quæ lux p
 die r nox p tenebris: quæ prima luce r primis tene-
 bris: no primâ partē diei ac noctis significet. Prima
 ðo die p tota no pro diei parte. Hel. Alia luce orta
 auis in partâ pfecta est. Inuenit etiâ luci aduerbali-
 ter posita sicut Celsi. Cice. in Anto. Quis em au-
 ðeat luci r in militari via græcâ est. ΛΥΣ ΛΥΚΟΣ ΕΡ/
 ΘΕΡ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ ΛΕΥΣΑΙ ΟΤΙ ΕΡ ΤΗΡΥ ΚΤΛΗΚΟΟ
 ΟΥΚΕΡ ΛΕΙΣΑΙ A luce sit lucanus a um r antelucanus
 a um. qd est ante lucis tēpus: r sublucanus sub lucis
 tempore. Pl. lib. rj. Nec oino pius vergiliarū exor-
 tu sublucanis tēpōib⁹. Lux autē αΠΟΤΗΟΤ ΛΥΚΟΟ
 dicta est ΛΥΚΟΥ em veteres græci appellâ primâ lu-
 cem que præcedit solis exortū.
Luceo es. i. splendeo. Cuius cōposita sunt. **Alluceo** ad
 aliqd seu iura aliquid luceo. Colluceo simul seu to-
 tus luceo. Pl. li. r. Inuistata genera alitū accepim⁹
 quaz plume igniū modo colluceat noctib⁹. Diluceo
 distinte luceo. Hel. lib. a. Contra ðo qui in ser hois
 posteriorib⁹ nascit eo die videri natū qui post eâ no-
 ctē diluxerit. Eluceo extra siue multū luceo. Acta. li.
 vii. Quis tā cecus vt existimet sine causa esse facta in
 quibus mira dispositio puidentissime rationis elucet.
 Aug. lib. j. cōsep. Hinc satis elucet maiorem habere
 vim ad vscendū liberâ curiositatē q̄ meticulousz ne-
 cessitatē. i. claz esse. **Alluceo** lucid⁹ sum. Sz ad diē pri-
 met. Liii. **Ubi** illuxit cepere classem. Sed hic magis
 est ab illuceo. Plau. in Cap. At pol te si hic sapiat
 fener atra pir agit et apd carnificē tuo q̄ capiti illuceat
 Idē in Am. Hunc te inquit q̄ māsisti mitto vt cedas
 diei vt mortali⁹ illuceas clara r candida. Interdū
 illucere est illuminare r splendētem facere. Acta.
 lib. vi. Qui solē cū ceteris sideribus illuxit. Interlu-
 ceo in medio luceo. Cice. lib. iij. ad Herē. Preterea
 dissimiles forma atq̄ natura loci cōparadi sunt vt di-
 stincti interlucere possint. Sed hic interlucere quasi
 infernos est. Pelluceo p mediū trāsluceo. Quintil.
 Sz vt iter se victi atq̄ ita coeutes ne cōmissura pellu-
 ceat. Maius significationis est pluceo: r transluceo.
 Seneca de tranquillitate. Quid plucentes ad vnum
 aquas r circūfluentes cōiunia? Cice. lib. ij. offi. Quasi
 perluceat ex bis quas cōmemorari virtutibus. Colu-
 lib. v. Et nullo loco trāsluceat. **Polluceo** de quo ali-
 bi. **Preluceo** anteluceo. Cice. Ego meis maioribus
 virtute pluri. **Reluceo**. Tir. li. ij. Sigea igni freta la-
 ta relucet. **Subluceo** aliquantū luceo. Qui. de meri-
 die. Qualia sublucet fugiēte crepuscula ppebo: Aut
 vbi nox abūt nec tamen orta dies.
Lucefcere est clarū fieri. Plau. in Am. Tēpus est exire
 et vrbe: priusq̄ lucefcet volo.
Lucidus a um. qd est clarus: pspicuu⁹: a quo plucidus r
 trāslucidus. Quintil. li. viij. Similit̄ illa trāslucida et
 versicoloz: quozūdā elocutio reo ipfas effeminat.
Lucido as: lucidi facio: illustro a quo Dilucido: qd est
 declaro: seu diuersis modis clarū facio. Cice. lib. iij.
 ad Herē. Nam qd in dicēdo rei dilucidāde r magni-
 ficāde causa volū appellauimus: idē dicēdo honesti⁹
 p̄siliū appellabim⁹. **Elucido**: extra seu multū lucido.
Lucifico as: pe. cor. idē qd lucido: a quo **Elucifico**. Mo-
 nius. **Elucificare** luci dare: dictum a luce. Laberius.
 Sicut fulgentis splendore pecuniz volo elucificare
 eritum etatis mee.
Lucifuga pe. cor. qui fugit lucem.
Lucifer pe. cor. stella Venenis cum ante graditur solē:
 cū sublequit̄ heesperus.
Lucerna a luceo. Hæce **Lychnus** vocat: cuius prima
 corripit cū in luceo pducat. Inue. Disposite pin-
 guē nebula vomere lucerne. **Lucernarū** vsum p̄mi
 egypti monstrare: vt auctor est Euse. li. r. spatiois
Lucernarius qui lucernā fert. **Lucernula** diminutiū.

Luce qd aliū de luce habet. **Sirgi**. **Zucentē** q̄ globū ha-
 ng. **Lucibile** qd per se luceat.
Lucen⁹ dicit̄ e Jupi⁹ a luce quā p̄stare bol⁹ putabat.
Lucina pe. pro. que partu p̄gest q̄ partū ferat in luce.
 Pl. putat lucinā dici q̄ oculis p̄gest r luci. Dunt q̄
 a luco deducāt qui Rome Junoni sacer est in equi-
 līs Qui. li. ij. sat. **Baria** lucine dedit hec tibi noia lu-
 cus. **Aut** q̄ principū tu dea lucis habes.
Lucius prenomen eius qui primus ita vocatus: q̄ ois
 te luce natus est. Sic lucia nomen mulieris. pe. cor.
 proferrī debet cōtra cōmunē vsum.
Lucilius r **Lucullus** noia p̄pria a luce deducta.
Luculentus a um: qd est luce pleni⁹ splendēs. **Plant⁹** in
 cur. **Pulchrū** r **luculentum** hoc nobis hodie euenit
 p̄geliū. **Sal. Tū. B.** **Zullius** orationē dabit luculē
 tam r vtilēm recip. **Hinc** aduerbiū **Luculēter** clare et
 splendide. **Hicero**. De quoz vitis moribusq̄ mirificis
 que luculenter ipse cōp̄xi libellū ipse cōp̄gi.
Lucubro as: pe. cor. **vigilo**: r ad lucernā aliquid cōpo-
 no. **Unde** lucubratio vigilia r opus qd lucubrando
 fit. **Var. de ori.** **Hō** solū ad **Tristophanis** lucernam
 sed etiâ ad clētiū lucubraui. **Liii. li. j.** Sed nocte so-
 ram deditā lanḡ inter lucubranes ancillas in medio
 edū sedentē inuenit. **Hicero**. in p̄logo **Judith.** **Hic**
 vñ lucubrationū viciū dedi. **Sunt** r lucubrationes ru-
 sticane vesperina r antelucana q̄ a vespe r ante lucez
 cōficiūt intra villā opa rei villaticæ cōducibilia. **Col.**
 li. rj. **Itē** ad lucubrationē vesperinā palos decā: vel
 rīdicas quinq̄z conficere: totidēq̄ per antelucanā lu-
 cubrationem.
Lucus nemus arboribus densus deo sacrū: a luceo per
 antiphrasim dicit̄ eo q̄ nō luceat qm̄ cū nulle illic ar-
 bores p̄pter religioz cederent opacus r sine luce
 erat. **Sunt** alij qui nō p cōtrariū deducūt sed p̄ter lu-
 mina crebra sacrificioz q̄ ibi nocturno tpe fiebat. **Di-**
 citur etiâ **Lucus** us. p luce. **Tū** primo **lucus**. i.
 prima luce r cum primū sol illucet. **Lucus martis**
 dicitur est in quo **Dars** illā vestale virginē cōp̄p̄sit
 vt est apud **Iustinum** r **Plutar.** **Luculus** r **lucellus**
 diminutiua sunt.
Luco as: licet nō sit in vsu: a luco siue a luce fieri puto.
Lun⁹ cōposita sūt **Colluco**: qd ē ramos syluz decido
Interluco idē significat sublucō succidēdo illumino.
Lucar hēctū qd ex luce captat: vt erogatio q̄ i luce fiebat
Lucaria festa q̄ in luco romani faciebāt qui permagn⁹
 erat inter viâ salariā r tyberim. p eo q̄ victi a gallis
 fugientes e p̄gelo: ibi sese occultauerant.
Luceria vrbs **Apulicę** que r **Aufonā** colonia fuit.
Luceres siue **Lucerces** tertia pars populi romani di-
 tributa a **Tatio** r **Romulo** sic appellari a **Lucumo**
 ne siue a **lucurio** siue a **luco** que **Alylū** **Romul⁹** vo/
Lucerius **Ardee** rex q̄ auxilio fuit **Romulo** (cauerat.
 aduersus **Tatium**.
Lucumo p̄p̄riū viri nomen: a quo **lucomedi** appella-
 ti: qui postea **luceres** sunt dicti. **Hic** fuerūt **Tusci**.
Var. **Dimicantē** **Romulū** contra. **T. Taciū** a **lucu**
 monibus. i. r̄buscis auxilia petiissē.
Lucrū a luendo si amplius exolueret q̄ quāti esset em-
 ptū. **A** quo **lucrosus** a um: pleni⁹ **lucro**. **Pl. lib. rviij.**
Et auctionibus eā adhiberi **lucrosum** putat.
Lucellū: diminutiū parū **lucrum**. **Hor.** in **Ser.** **De**
 se ne gustarit tecū paritā **lucellū**.
Lucriones: dicti sunt qui vndiq̄ **lucrarī** cupiūt.
Lucrinus pe. pro. **lacus** cāpane in sinu **baiano** contra
 puteolos. **ppinqua** **Querno** lacu adeo vt i maximis
 q̄nq̄ tēp̄tatib⁹ coniūgi soleat. **Dicitur** a **lucro** p̄ter
 multitudinē pisciū q̄ ibi capiebant. **De** vtroz **Dar**.
Dū modo **lucrinio** modo se gmittit **querno**.
Lucretis mons in **labinis**.
Lucta confictus.

Lucto as. apud antiquos. et Luctor deponens signi-
ficat contra aduersarium omni adhibita cura confugo
quia in huiusmodi conatu membra solunt. Circa
Luctantes ventos. Ser. hoc est egredi labor: antes.
Aliquando Luctari est lucta ludere. Lacta. Ne qua-
do in laqueos et fraudes illius aduersarij nostri cum
quo nos deus luctari voluit incidere. Teren. in
Ecy. Dicitur illi annullum sese dum luctat detraxisse.
Hinc Luctago ludus quo alius alium nitit in terram
psterne. Composita sunt Colluctor. Lacta. de opi-
nam et ille colluctor: et aduersarius noster scis qd
sit astutus: idē ipse violentus. Ob lucto acrius tra-
aliquem nro. Colu. lib. vij. Sepe etiā vel grauitate
longioris: vel cū in pfindendo aut duriori solo: aut
obvne radici ob luctatus conuellit armos. Reluctor
pro repugno. Idem lib. j. Nam cū veteri altrui re-
cens edificium quasi assurgēt reluctans oneri cedit.
Quintil. Lūm a me quidā familiariter postulerent
ut aliquid de ratione dicendi componerem diu sum
equidem reluctatus.

Luctator frequentatū. Tū Dis. ponit apud vetustissi-
mos lucto pro luctator inueniri.
Luceo es. j. cum. quasi luce ego propter continuū
luctū. Et dicitur a luo q luceo vitam hominis sol-
uat. Est. n. lugere valde flere. Lact. lib. iij. Quis tam
facundus et tanta rerū verborūq copia instruct' exi-
sit? oratio tanta affluentē vberitate decurrens: ut
illam crucē merito deplorēt quā mūdus ipse et tota
mūdi clemētia luperunt? Est et lugere in luctu hoc est
in lugubri habitu esse ex obitu charę necessarieg per-
sonę. Unde Luctus ut Cic. lib. v. Tus. inquit est
egritudo ex eius qui charus fuerat meritu acerbo.
Scribit Dionysius halic. v. Romanas matronas
Galeriū publicolā: Burtūq luisse annuū tēpus de-
positione auri et purpure ut est illis luctus consuetu-
do in necessariō cognatorūq funeribus. Luctus qd est
luctum depono. Cū Agretius. Elucit qui luctū de-
posuit. Illupit cū lumen apparuit. Lūi. Quid aliud
in luctu q purpuram aut aurum deponunt femine?
Quid aliud cū eluxerunt: sumit? Aliquādo elugere
est lugendo deslere. Cic. Patriā elui nam et gram-
et diuitius q vlla mater vnicū filiū.

Luctus us. non solum ploratio dicitur sed etiā insigne
indiciūq merentis sicut est vestitus niger et pullus.
Sepe. n. ipse habitus: vultusq et vestis luctus dicit.
Nā in luctu atrati sūt purpura auroq depositis: cū
eluxerūt nigram vestē erunt: purpuramq resumūt.
Antiqui etiā declinabant luctus lucti. Luctus. Lello
hinc ire et rapere lucti vestē in lecto piugis.

Luctuosus a. um. luctu pleni. Sal. Ciroū more pu-
gnantes crucēq atq luctuosam victoriā hostib' relin-
quatis. Et luctuosus dicitur qui est in luctu.

Luctifcus a. um. penul. cor. qd luctū inducit.
Lugubris et hoc lugubre pe. cor. qd ad luctū pmet: ut
vestis lugubris q desert' p morte alicui' chari.

Ludus dicitur in factis: iocus in verbis. Et ludus in
singulari de priuatis et de exercitatione gymnastica
cū multotū commentus ab vno eruditur pceptore.
Unde et pro schola et loco sumit in quo exercēt do-
centur. Sic dicitur ludum palestre: ludum pile:
ludū gladiatorū: ludū musicum: ludū literarū. Suet.
in Lela. Formā quis ludū gladiatorū erat: edifica-
turus pnderat. Alco. Omne scholā ludum dixere
romani. Quintil. Quia diuitē illū promiserā patrē
in ludū vendiderūt tanq decepti hoc est gladiator.
Cic. de ora. Tū hoc in ludo nō pcepti. Faciles. n.
causē ad pueros deserunt. Et statim post. Hec est in
ludo causarū fere formula. Tū de grāmatices ludo
locat' est. Vene. Dionysius tyrānus de regno eie-

ctus ludi magister factus est. De ludo musices intel-
lexit. Lulus vero et ludio ad voluptatē magis perti-
nēt sine vlla arte: et pueroz proprie dicitur. Quint.
Nihil me lusus offenderit et paulopost. Sunt etiam
nonnulli acudis ingentis nō tū inuiles lusus. Cic.
Ex multis lusionibus nobis sensibus talos relinquāe
et reseras. Tū de voluptate senili locut' est. Domē
tamē quādoq lusus. p ludo: et ludus pro luso. Simi-
liter lusus. p ioco opponitq serio: quemadmodū et
iocus. Pl. iunior. Aristom. Quos quātoqz aucto-
res sequar facile impetrari posse pūdo ut errare me
sed cū illis sinant quoz nō seria modo: verum lusus
etiā exprimere laudabile est. Eodē mō ludus. Hora.
Sed tū amoto queramus seria ludo. Ludi dō tantū
plurali nūero spectacula publica significat. Cic. in
Ter. Inter binos ludos. Fuerūtqz apud grecos qe-
tuoz: in dorū genera scipus: scz olympici: phthij: isth-
mici: et nemei: de quib' dicit' est in dictione certamē.
Ludi apud romanos etiā qtuoz: erāt: De galenest
funebres: plebei: et apollinares.

Ludius et ludio pro ioculatore ditione: et ludia pro
iocularice. Dar. Dermes cura laborz ludiarum
Lui. Acciti ex ethuria romā ludioses q ad vicinis
modū saltabāt. Quōd. Ludius equatā ter pede pul-

Ludo is. si. sum. ludū exerceo et construi' (lat humū
cū abltō. Interdū etiā cū accusatiuo. Suet. de Aug.
Aliqū ut vincat ludit assidue alet. Ser. in Adel. Ita
vita est homi quasi cum ludas telluris. Interdū Lu-
dere est deridere. Plau. in Ast. Nec me cur ludatis
scire possum. Interdū decipere. Ter. in Adel. Cur
nō ludo hūc aliquantisp' meli' ē quādo qdē hoc nūqz
mibi ipse voluit credere. Interdū iocari vulgo scri-
re solacare. Plin. ad fabiū. Audere me putas: serio
peto. Intellexit. n. se nō ioco agere sed serio. Ter. in
Adel. Congrū istum maximū in aqua simto ludere
paulisper. Interdū canere pulsare. Est. Is optime
ludere a magistro eius dicerat. Interdū versibus
scribere. Cūqz. Ludere que vellem calamo permisit
agresti. Interdū amittere. Ter. in phoz. In illis fru-
ctus est in illis opera luditur. Tū notādū ludo mo-
do actiuum: modo neutrum esse ut ex his que scripta
sunt intelligi licet. Composita sūt Illudo. Colludo.
Unde Colluso: socius in ludo. Cic. Lenticulam de
alea condēnatū collusorem suū restituit. Cūq. lib. j.
Geoz. posuit p simul mouere. Sepe leuē paleam et
frondes volitare caducas. Aut summa nantes in aq
colludere plumas. Jurecōsulū Colludere dicit' ali-
quos: cum diuersam partem adiunant: pro dita cau-
sa sua. Sic em clientem suum simul cū aduersario lu-
dit. i. fallunt ac decipiūt. Deludo/derideo/decipio
Plau. in Ast. Furcifer etiā me delusisti. Idē. Quid
me deludit? et nocte excluditis foras? Eludo. Illudo
Preludo. Aureludo. Amb. lib. j. offi. Qui diu' cipi-
nā bellica vult assequi quorūdie exercet armis et tan-
q in pro cinctu positus preludit prelū. Hinc prelu-
diū qd pprie significat pentionē: hoc est qd ante in-
choationē cantus pmitit' solet fauoris emerendi gra-
tia: et hec habent penul. pto.

Ludifico as. derideo seu per iocū et ludū fallo. Plaut.
in Cal. Tū hic ē lepide ludificat'. Inuenit etiā ludifi-
cor deponēs. Ter. i phoz. Ergo sic me ludificamini.

Ludibriū pprie vbi ludimus deridemusq et qd ludēdi
causa expetimus. Cūq. Ne turbata volent rapidis
ludibria ventis. Cū haberi aliqd ludibrio dicit'. id
est derisui et cōceptui. Ter. in Ecy. Nō sic ludibrio
tuis factis habitus essem. Amb. de agnere. p coitus
peccato posuit cū ait. Cū quib' ludibris iure se posse
credebat ludibriū exercere.

Ludicrum substantiuū dici potest quodcūqz ludosū ac
ioculare. Am. lib. j. Ecce hie crederē in dies grege-

Poeta inquit
Optimo e ludo qui
sit cum virgine
nuda

Ludo summiss
operatōne dicitur
ta, in q mōdo
vntō hōs conuēt
p'actore. et
Ludo ad voluptatē
seruicōrū



luventi serua ac focios celebrare iam tum in palatino
 more lupercal hoc fuisse ludicru: ferunt 2 a palatino
 vnde archadica palatium: deinde palatinu more appel-
 latu. Ibi euandru eꝛ eo genere archade qui mltis an-
 te pꝛestantibus tenuerit loca solene allatu 2 archadia
 instruisse vt nudi iuuenes lyceu pana venerantes 2
 lupu atqꝫ lasciuia currerent: que romani demu voca-
 uerit Iunium: huc pedicis ludicru 2c.
Ludicrus a. um. iustorius: iocularis/leuis. Virg. Me-
 qꝫ leuia aut ludicra petu h̄mia. An ars ludicra: ars
 histrionica et scenica dicit. Puf. Dic 2 hec ludicris
 et hoc ludicre declinat: cum tu sic declinado ludicra
 non ludicra faceret.
Lues dicit cu in vbe aut i agro febris aliud ve morbi
 genus hoies vel pecora sive vrrunqꝫ corripit: merdu
 arbores 2 sata. Peltis que aut cito occidit: aut cito
 abit ab eo quem inuasit.
Lugdunū ciuitas gallie apud aquitaniam qua Placus
 cu gallia comata regeret traditur condidisse. In ea
 fluiu Riger 2 Sarumna.
Luna genus sping que in pꝛatis nascitur 2 locis vligi-
 nois: sic dicta qꝫ agricole eam et terra luunt: id est sol
 uunt. Hinc lumeta loca lumis plena et lunaria salp-
 tra lumeta secantur.
Lumbici vermes terreni a lubricitate dicit.
Lumbus pars corporis qua libido designat. Snt em
 lumbi a cinctura ad nates: a quibꝫ ueneris liquoz
 defluit. An et apud poetas sumit qꝫqꝫ p mebro pu-
 dendo. Plautus. Exporzite lumbos extollite. Et in
 Dria. Crisabie tibi fluctare lūbo. Dicit etiā lūbus
 de brutis. Hor. li. j. Ser. Curto ire lz mulo vt si liber
 vras tarētū Dicitur etiā lūbus onere vlcere ac equet
 arnos. Hinc sūt elūbus vel elumbis 2 delūbe.
Lumbare: regnē quo pudēda regunt: vt apud liere.
 Sicut tu postuisti lumbare sicut ad lumbos tuos.
Lumbago: vitū 2 debilitas lumborū.
Lumen quasi lucimen: a quo luminosus a. um. quod
 est clarū. Cice. Lū sint maxime lumine partes due
 2 qꝫ actiue. Hinc etiā lumino: a quo Illumino as.
 et Illumino qd est lumen reddo.
Luminare quod lumen habet. Hierony. in Sā. Fecit
 deus duo luminaria magna: vnū vt p̄sset dicit: alte-
 rum: vt p̄sset nocti.
Luna a lucendo dicta qꝫ noctu sola luceat. Nū lunam
 quasi lucē alienā dicit qꝫ lumen a sole recipiat. Cice.
 Lum illa que luce lucet aliena. Vel luna d: qꝫ sit lu-
 minū vna: vtrūqꝫ eꝛ per grecoꝫ imitationē est ελλη-
 νος γὰρ φασι λεγέσθαι οὐ σελᾶσ το φῶσ
 καὶ ὄρω οὐ ὕπο ἡλίου λυκα λαμβάνει σελ-
 ἄνην. Hinc plenilunū qd est cū luna qntadecima 2
 rotunda est. Vel plenilunū d: lunę oppositio. Pl.
 lib. viii. Cū dō occidēte sole oriet. s. luna 2 aduerso:
 ita vt pariter aspiciant tunc erit plenilunū. Interdū
 cum appere desierit: et noua sit: et coeunte vel silenti
 luna vnde lunę coniunctio dicit dies silentis lunę. Di-
 minutū a luna est Lunula.
Lunaris 2 hoc lunare: quod ad lunā p̄tinet: vt lunaris
 ratio: lunaris annus qui mēse vno sūū efficit cursum.
Lunaticus morbus dicitur est qꝫ eū qui interlunio natꝫ
 est hunc morbu fere pati cōpētū est. Qui et Comi-
 tialis a q̄bulā etiā appellat. Sed diuersus esse ostē-
 dit firmicus lib. iiii. mat. cū inquit Et si luna male su-
 erit collo cata: aut spatico: aut lunaticos: aut cadu-
 eos facit. Est autē p̄prie lunaticos: qui aut ad infania
 verat certis lunę tēpōibꝫ aut grauat morbo.
Lunatus a. um. quod est ad lunę similitudinē factū: vel
 qd habet speciem lunę. Tres em sunt figure crescentis
 lunę. Mō modo curuat in conua: modo in orbē cir-
 cumacta: vt cū est plena 2 soli aduersa. Dodo dimi-
 sio orbē celsa: hoc est cū equa. p̄ortioe diuidit. Et ob-

id a nostris diuidua vocatur.
Luo is. lui. significat persolio. Livi. Et tandē debito
 supplicio scelus lucret. i. solueret seu purgaret. Tra-
 ctū a pecunia: qꝫ apud antiquos pene pecuniarie fue-
 runt: sed grecum λυω λυσις λυει. Interdū luere
 ē sustinere. pari. Justin. lib. j. Quicūqꝫ capi poterit
 supplicia crucibus luertur. Dicimus etiā luo capite
 sicut multo: et punio. Livi. lib. ir. Obsides etiā sex-
 cētū impati capite luertur. Hic cōponit reluo. p soluo
 seu repignero. Mā in alia significatiōe cōponitur a
 lauo sicut deluo 2 poluo.
Lupus grece λυκος animal rapax: cuius sꝫ est lupa.
 Et lupus genus piscis p̄ciosi qui variolus a q̄bulā
 Sturio dicitur. Et sub hostia fluiuoz captus etiam
 lanuus: lanatus ve appellat. Dar. Lanuus eugane
 lupus eripit oia tinaui Bequozeo dulces cum sale
 pastꝫ aquos. Snt illi cū mugili naturales inimicū
 p̄tē lupus genus ē freni asperrimo: lupinis dētibꝫ
 dicit qꝫ inēdēs sūt sive: qꝫ duriciā h̄t lupini dētes
 et p̄pterea molius eoz asperrimꝫ. His frenis vte-
 banꝫ galli. Duid. li. de trit. Et placido duos accipit
 oze lupos. Itē lupus ē instrumētū adūcū quo vaia q̄
 in puteum forte ceciderunt extrahunt harpagi greco
 vocabulo 2 harpago noiat. Itē lupus Aranei genꝫ
 quo noie etiā dicta est herba qꝫ asparagi vice mandē
 solet qꝫ 2 lupus salictarius qꝫ salices ad similitudinē
 vitis ascendat. Item lupus: vt Palladius auctor est
 ferula manubriata vocatur.
Lupus est in fabula pueritū natū ē qꝫ physici affirmāt
 eū a voce deseri que prior lupus videtur. Quod esse
 fertur cū ille supient de quo loquimur et nobis sua
 p̄sentia amputat facultatē loquēdi. Virg. Cor h̄s
 mgrim Ia fugit ipsa: lupi mgrim videre p̄iozes. Lu-
 pū auribꝫ tenere. pueritū est qd in re ancipiti perica-
 losa qꝫ dicit solet. Mā qꝫ auribꝫ lupū tenere: nec ē dimi-
 tere aude nec retinere pōt sine piculo. Hiero. cōtra
 Jo. originisā. Mā dō quasi auribꝫ lupū apprehē-
 deris: nec tenere potes: nec audes dimittere. Suet.
 in Tibe. Lunctandi causa erat metus vndiqꝫ immi-
 nētū discrimini v̄ sepe lupū se auribꝫ tenere diceret
Lupa cum sit femi: a lupus: ponitur tamen quado qꝫ
 meretricē: vt illa cōtra hec vel libidinis vel que-
 stus appetens sit.
Lupanar penultima pro. sumitur pro turpi meretricū
 loco. Aug. li. viii. de a. d. d. Deretrices aut lupas
 vocabant. An etiā nunc turpia loca earū lupanaria
 nūcupant. Amb. adieciūū posuit cū ait. Cū meretri-
 cibus scortaberis in cōubernio lupanari. Dicitur ex
 lupanariū. Alp. de petitione hereditatis: licet a lu-
 panario p̄cepte sunt: nā 2 in multoꝫ honestoꝫ viro-
 rum s̄dūs lupanaria exerceantur.
Lupari: scortari/meretricari. Accius. Qui cū meretri-
 ce per vias habitū nostro lupantur.
Lupatū idē qd lupus p freno asperrimo. Virg. Dren-
 sis negabit verbera dura pati 2 durū parere lupa-
 ris. Dicta lupata vt Ser. inquit a lupinis dētibꝫ qꝫ
 ineqales sūt. An 2 eoz molius vebementer obest.
Lupinus a. um. qd est lupi. Pl. Dāsurus palma lu-
 pino adipi dedisse antiquos tradit. Lupinꝫ substan-
 tium genus leguminis qd nō mitius terrā appetat
 vorax: illius sit qꝫ lupus: et tellurem adeo amat vt
 quis fructuoso solo coniectū inter folia vepre qꝫ ad
 terrā tamē radice perueniat.
Lupercal a lupa d: locus sub palatino monte sacratu
 ab euandro Panti deo archadie qꝫ lyceus vocat quis
 quidā ita appellatum velint: qꝫ lupa ibi remū et Ro-
 mulum nutruerit. Quis. in fast. Illa loco nomen se-
 cile: locus ille lupercal Vagna data nutrix f̄mia la-
 ctis habet. Vel d: a luendo: qꝫ ibi p caprū luatur:
 hoc est sacrificabat: vt sit dicitur ex tribus orationis

partibus cōposita quasi luere p capium.
Lupercalia etiā sacra q̄ in eo loco fiebant mense februario: greci lycea vocant.

Luperci: dicti sunt quasi ex illorū misteriozum semine exorti siue: vt Gar. putat q̄ bonoz calibus in lupercali sacra facerent nudi in honozē Panos. Licet. insectat. D. Antoni. q̄ in lupercalib' in qb' sedebat Cesar amictus toga purpurea in sella aurea coronatus se lupercum exhibuerit. Nam nudi sacerdotes luperci currendo lustrabant ciuitatem et verberabant pregnantium manus mulierū vt faciliores essent partus gona ex corio capri. de his Quis. Quis vetat archadico dictos a monte lupercos faunus in archadia templa lyceus habet.

Lura os culci siue vtris ab antiquis dicta est.
Lurcones dicti sunt gulosi & bonoz suorum sumptores. Plau. in pers. Perennis herbe lurco eday furax: fugat. Lucil. sedite lurcones comedones viuite veni.

Lurco as. cibū cū auditate nimia sumo. Pom. tres. po. Lardū lurcabat lubens.

Luridus a. um. penul. cor. qd est supramo dū pallidum quasi lozidū: quasi lozo pculsum & luidū factū. Moz. lib. car. Doleatq; partus fulmine luridū nullo ad oychū. Hiero. ad Oceanū. Lurida orasparum crinē: squallidas manus: fordidā colla summittere.

Luscina auis dicta q̄ lugens canas. Hanc philomela greci vocant: que peruisit custos cū oua quodā sinu copozis & gremio fouet in somno longe noctis laborem cūtenē suauitate solat. Hec auis a poetis quā doq; dicitur: atthis: q̄s attica. D. Sic vbi multifona feruet sacer atthis lucus.

Luscus ppue qui altero captus est oculo: qualis fuit hānibal: de quo Iuue. Doloraret belua luscā. Quis tū dicit qui ē hebetioris visus. A luscus sic elusco as. qd est luscū facio: & oculū eruo: scribit Iulianus iure consultus aqulia lege teneri cū qui eluscauerit discipulum in disciplina.

Luscitus penulti. pro. qui hebeti visu est: et qui melius noctu q̄ die videt.

Lusciosus siue lusciosus & luscrosus dicitur qui apertū oculoz parū videt: q̄ scs luscus imitet qui clari us vesperi q̄ meridie cernit: vt inquit scs. Plau. in mili. Hecopol tu quidē cecus nō lusciosus es. Plin. Sanguine birca sanari lusciosos putat: hos greci myopes & nyctolopas vocant: mox ipse luscio vocat. Sunt qui ita discernant: vt lusciosi dicant: qui ad lucernā nō vidēt myopes qui minutius cernūt.

Lustania pars vltioris hispanie quā nūc portugaliam appellat. Scribit Plin. Lusum liberi patris ac lysam cum eo bacchantem nomen dedisse lustanie. Hec oceano occidentali alluit: in qua est ciuitas emerita: et portugallie regnā lustanā litus pollet gemma ceramio: qd indicis pferunt aduersus vim fulgurum creditur optulari.

Lustro as. pe. cor. frequē. est verbi ludo. Plau. in cap. Nā vbi illo adueni q̄s patricūs pueris: aut monedu se: aut anates: aut corbunnices danē quib' cū lustrēt.

Lusorius a. um. quod ad ludum spectat: vt tabula lusoria qua tesseri luditur.

Lustrum ferarum habitaculum in syluis a luto q̄ sic lu cosa la cuna. Virg. Non absunt illis saltus ac lustriferarū. A qua similitudine ij qui in locis abditis ac fozdidis deſidiē et ventri indulgent in lustris vitam agere dicunt: piopter quod & lustra dicunt popine & lupanaria vbi habitant lupe. i. meretrices. Lic. li. ij. pph. Cū omēs impuritates impudica in domo quotidie susceperis vino lustrisq; confectus. Idē Casto. Que autem in lustris et in vino cōmendatio potuit esse: Et lustrum dicitur spatium quinq; annoz: a ludo. Hec est soluendo: q̄ quinto quoq; anno vettiga

lia & tributa soluebantur & vrbis lustrabatur. i. sacris purgabatur q̄ purgatio vrbis etiam lustrū dicebat. L. i. lib. ij. Omēs centurie & equites in campū martiā duo cati sue oue tauro cesis immolarū: qd lustrū est dicitur: scs a sacrificio illo census obtinuit nomen lustrū. Quia vero census ipse siue lustrū singlis quinq; annis habebat census magistratus inualuit p ludo: vt lustrū appellatione spatia quinq; annoz appellent. Hinc armilustrū.

Lustro as. circundo. Lactā. lib. ij. Sed luna que orbem illum significat. rrr. dierū spatio lustrat. Interdum lustrare significat expiare. L. i. lib. ij. Ibi instructū exercitum oue: siue tauris tribus lustrauit. Interdū aspiciere agnoscere. Lic. lib. ij. offi. Sed cum omnia rariōe atq; animo lustrauerit. Interdū sequi. Virg. Et mecum raucis tua dum vestigia lustrō. Interdū patefacere clarificare: vt idem. Postera p̄bebea lustrabat lampade terras. Interdum inumbiare. An de lustra ferarum cubilia: et lupanaria per contrariū dicimus quia parum illustantur. Interdum circumspicere. Virg. lib. ij. Ostia collustrans hanc primū ab litore classem. Conspexi venientem. Et lustrare quod vulgo dicitur monstram facere. L. i. i. sententia duo sunt verba recognosco: scilicet et recenseo. Huius verbi cōposita sunt collustrō: quod est circumspicio. Lic. lib. v. tuf. Ego autem cum omnia collustrarem oculis animaduerti columbellā. Illustrot per lustrō: quod est perfecte circūreuido. L. i. lib. i. Hercules ad primā aurozam exiit cum gregem perlustrasset oculis.

Lustro aris. deponens significat scortoz a lustris abditis locis. Plaut. in p̄cu. Lustrant luxantur comedunt quod habent.

Lustralis & hoc lustrale: qd ad lustrū peinet. L. i. lib. i. Sacrificiū lustrale in die postera parat. Lustralia extra veteres dixerūt p̄pinguia eo q̄ lustralis. i. quinquānis bos dicitur esse p̄fecte etatis.

Lustricus a. um. Unde lustrici dies infantū appellat. puellarū octauus: pueroz nonus: quia his infantibus lustrant: et noia eis imponuntur. Et qui eos lustrant lustratores vocant: et femine lustratrices: et qui lustrant lustrati nominant.

Luter vas in quo vinū diluit. i. aqua miscetur. Nā et luto & loto. p̄ diluo a veteribus vsurpatū est.

Lutum cernium siue sordes: habet primam correptam. Iuue. Compositiq; luto nullos habuere parentes. Hinc luteus a. um. quod est ex luto. Tibul. Sed minus luteo corpora tingit amor. Sic autem lutum a luo is. ἄλλα ἀπαρτολαύσα ἀπο τοῦ λυερωσῆ ἀρω λελυχωμεν.

Luto as. luto inficio. Cū lutatus luto infectus. A luto siue cōposita deluto: & eluto: de quib' sup in dictioe deluo dictum est.

Lutecere significat lutum fieri.

Luteus color rubeus sanguinolentus: nam ē sanguine cōsimilis: a λυθρο: qui est cruceo. Bellius latinū putat: et a luce deduci. Lut em lute' q̄ ruffum color est dilutio. Cū nomen q̄s facit videt. Alii a luo q̄ sit q̄s dilutus: hoc solutus & decolorat' ruffus. Est em lute' color dilutio: rutilus q̄s est color auri. Cū violē eius color' luteole dicunt. Et lutea herba que chryso colla tingitur: que naturā lini seu lane habet ad succum bibendum. Et vitellum in ouo ouiluteū vocamus. Idem color: cerinus appellatur a cere colore. Idē et flammēus dicit. Plin. Lutei video bonore antiquissimū in nuptialib' flammēis totū seminis accessum. Hinc flāmea appellat' vestimēta lutei color: qd flāminica vrbat. Luc. Lutea demissos vel larū flāmea vultus. Huius nois prima producitur. Perflus. Nam chlamydes regū iam lutea gausapq

